

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Convivarum suorum abluit pedes. 44

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Cum alieno cæteri trepidarent exitio,
Non inhorruit suo.
Familiari perditis dolo
Sat correxisse se crimina credidit,
Si celasset.

*Similiter & Iudas
dixit: cui respondit
Christus, tu dixisti.*

ELOGIUM XLIV. CONVIVARUM SUORUM AB- LUIT PEDES.

Ioan. cap. 13.

Psychagogia Christi quæ fuerit, ut ediscas,
Quid post cœnam agat, attende.
Animum relaxat præcinctus,
Et sordes à suis abstergendo, se beat.
Adeo non fuit illi alia,
Quam de suorum utilitate voluptas.
In Hypocausto illo suo,
Quod frigescenti mundo parasset,
Accendi sibi præsentiens
Gehennam quamdam Amoris,
In ardoris solatium ad aquas accurrit,
Baptisma Pedum
Affectis tumore capitibus applicat,
Et iis, à quibus deferendum se sciret,
Charitatis suæ pedicas per oscula inserit.
Initiatus sacrificii sui Mystas,
Ne coactis illuc Cœlitibus
Terrena redoleant.
Eos primum ab omni ignobilis elementi
Contagio expiat.
Ad novum iter præcinctis
Præter novum Viaticum
Præparat etiam quodammodo novos pedes.
Facturus consuetudinem apud suos,
Ut quæ possedissent
Ad Apostolorum pedes abjicerent,
Primus ante alios,
Sciens, quia omnia dederat ei Pater in manus,
Omnia apud eosdem depositus.

*Surgit à cœna, ponit
vestimenta sua, &
cum accepisset lan-
teum, præcinxit se.*

*Hoc est in cœnaculo
in quod in igne etiam
è cœlo descendit.*

*Deinde misit &
quam in pelvum.*

*Tumor hic caputum
ex contentione re-
centi, quis eorum
videretur esse
major.
Consecravit enim
paulo post Sacerdo-
tes, confluentibus
Angelis in nova
dignitatis venera-
tionem.*

*Quod erat Eucha-
ristia, que & Pa-
tribus dicunt via-
ticum immorta-
litatis.*

*Act. Apost. c. 4.
Vnd didicerint pri-
mi Christiani omnia
sua deponere ad pedes
Apostolorum.*

Res usque adeo difficilis homini

Non alterius, quam Dei

Suaderi exemplo potuerat

Speciosi nunc plane sint

Evangelizantium pedes,

Quando eos ille ipse

Qui cœlos ornavit, expolit.

Affluti ne manus quidem,

Cum panem manducarent, ablueret,

Facti nunc domestici Dei

Ad omnem erudiuntur Urbanitatem.

Et Locupletum more

Per Balneum initiantur ad cœnam.

Unus Petrus Divinitatis Christi judex melior

Quam amoris,

Cum in se sordes odisset

Ægre se passus est ablui,

Non quia posset ab alio,

Sed quia non deberet ab eo.

Daminavit demissionem Praeceptor

Positam in loco non suo;

Vetuit illam, ne virtus esse jam posset,

Non passus illud sibi per lites

Pascha differri,

Quod desiderio desideraverat

Manducate cum suis.

ELOGIUM XLV.

NOVUM SUIS DE SEIPSO CON. VIVIUM PARAT.

Matth. 26. Marc. 14. Luce 22.

Veneficia Charitatis hæc sunt ,

Quæ usque ad Maleficarum imitationem

Benefica

Arcanis suis deligens noctes,

In earum una

Invisibilem Deum ostendit in carnae,

In altera

Visibilem hominem celavit in pane.

Et

Sanctus incantator
vocatur Christus à
Clem. Alex. lib. i.
Pedag. c. 2.

In nocte videlicet,
qua natus in
Bethleem.
Hoc est; in qua nocte
tradebatur.